

**Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc**

Dne 25. 1. 2019 obdržel Stavební úřad MMPv žádost stavebníka [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] zastoupeného Ing. Jaroslavem Šikulou, Investorská a inženýrská činnost ve výstavbě, Pod Kosířem 57, 796 01 Prostějov, o dodatečné povolení stavby „drátěného oplocení“ na pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED]. Vzhledem k tomu, že podaná žádost neobsahovala všechny předepsané náležitosti, vyzval Stavební úřad MMPv opatřením ze dne 29. 1. 2019 stavebníka k doplnění žádosti v termínu do 1. 7. 2019 a současně předmětné řízení o dodatečném povolení stavby do 1. 7. 2019 přerušil. Žádost

byla doplněna dne 13. 5. 2019. Poté Stavební úřad MMPv opatřením ze dne 15. 5. 2019 oznámil zahájení řízení o dodatečném povolení předmětné stavby oplocení a současně k projednání žádosti nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě stavby na den 11. 6. 2019. Z tohoto ústního jednání byl sepsán protokol. Následně Stavební úřad MMPv opatřením ze dne 18. 6. 2019 účastníkům řízení sdělil, že nashromáždil veškeré podklady, které jsou podle jeho názoru potřebné a dostatečné pro vydání rozhodnutí ve věci, a že mají podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost se před vydáním rozhodnutí s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim, k čemuž jim stanovil lhůtu 7 kalendářních dnů ode dne obdržení tohoto opatření. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil. Poté Stavební úřad MMPv vydal dne 17. 7. 2019 rozhodnutí č. j. PVMU 86017/2019 61, kterým stavbu „drátěného oplocení“ na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] dodatečně povolil. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 10. 2019 (po dodatečném doručení vydaného rozhodnutí Stavebním úřadem MMPv opomenutým účastníkům řízení, viz níže).

Dne 26. 8. 2019 Odbor SR KÚOK obdržel podnět [REDAKCE] a dne 14. 10. 2019 jeho doplnění, k provedení přezkumného řízení rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv č.j. PVMU 86017/2019 61, ze dne 17. 7. 2019, kterým Stavební úřad MMPv dodatečně povolil drátěné oplocení na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] žadatele [REDAKCE]

Podle ust. § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Odbor SR KÚOK v tomto smyslu přezkoumal napadené rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv o dodatečném povolení stavby oplocení, přičemž vycházel z příslušného prvostupňového správního spisu, který si za tímto účelem nechal předložit v celém rozsahu řízení. Odbor SR KÚOK po přezkoumání předloženého správního spisu zjistil, že Stavební úřad MMPv nepřiznal postavení účastníka předmětného řízení [REDAKCE] a [REDAKCE] ačkoliv jim toto právo náleželo, jelikož nelze jednoznačně vyloučit jejich dotčení uvedenou stavbou v důsledku jejího následného užívání. Proto Odbor SR KÚOK předložený správní spis vrátil Stavebnímu úřadu MMPv k doručení vydaného rozhodnutí opomenutým účastníkům řízení, a případně k provedení úkonu podle ust. § 86 odst. 2 správního řádu, pakliže bude rozhodnutí napadeno jejich odvoláním. V případě, že nebude odvolání podáno, měl Stavební úřad MMPv, po nabytí právní moci rozhodnutí, správní spis předložit Odboru SR KÚOK k provedení přezkumného řízení. Poté byl Odboru SR KÚOK předmětný správní spis předložen k provedení přezkumného řízení s tím, že rozhodnutí bylo [REDAKCE] a [REDAKCE] doručeno, a jelikož tito účastníci nepodali proti předmětnému rozhodnutí odvolání, nabylo toto rozhodnutí dne 19. 10. 2019 právní moci.

Odbor SR KÚOK na základě přezkoumání uvedeného rozhodnutí dospěl k závěru, že rozhodnutí o dodatečném povolení stavby oplocení ze dne 17. 7. 2019 není vydáno v souladu se stavebním zákonem, což je důvodem k provedení přezkumného řízení tohoto rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv. Důvodem byla skutečnost, že Stavební úřad MMPv nepřiznal postavení účastníka řízení [REDAKCE] a [REDAKCE] a současně, že předmětná stavba oplocení je umístěna v rozporu s Územním plánem Prostějov. Odbor SR KÚOK proto ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019, Sp.zn.: KÚOK/89696/2019/OSR/7760, č.j. KUOK 113185/2019, rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv ze dne 17. 7. 2019 pod Sp.zn. SÚ/141/2019-Bou, č.j. PVMU 86017/2019 61, zrušil a věc mu vrátil. Toto rozhodnutí Odboru SR KÚOK bylo napadeno odvoláním [REDAKCE] zastoupeného Mgr. Ondřejem Masopustem, advokátem, se sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc, a následně rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 17. 4. 2020, č. j.

MMR-16430/2020-83/800, zrušeno a věc vrácena Odboru SR KÚOK k novému projednání. Ministerstvo pro místní rozvoj přisvědčilo závěru Odboru SR KÚOK, že rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv ze dne 17. 7. 2019 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, konkrétně v rozporu s § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona a byla též porušena procesní práva v řízení opomenutých účastníků. Nicméně důvodem pro zrušení rozhodnutí Odboru SR KÚOK byla skutečnost, že se nedostatečně zabýval otázkou nabytí práv z rozhodnutí v dobré víře ve smyslu § 94 odst. 4 správního řádu. MMR uvedlo, že Odbor SR KÚOK v odůvodnění rozhodnutí odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu pojednávající o této otázce, avšak při zkoumání této otázky je nutné vycházet především z aktuální judikatury Ústavního soudu ČR, konkrétně z nálezu Ústavního soudu ČR sp.zn. I. ÚS 17/16 ze dne 4. 9. 2018, ve kterém Ústavní soud ČR vymezil tři modelové skupiny situací, které mohou při řešení otázky nabytí práv z rozhodnutí v dobré víře nastat, což Odbor SR KÚOK neučinil, a tudíž otázka nabytí práv z rozhodnutí stavebního úřadu odvolatelem v dobré víře byla zcela nedostatečně posouzena.

Odbor SR KÚOK na podkladě právního názoru vysloveného v rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 17. 4. 2020, č. j. MMR-16430/2020-83/800, kterým je Odbor SR KÚOK při své rozhodovací činnosti vázán, znovu přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv o dodatečném povolení stavby pod Sp.zn. SÚ/141/2019-Bou, č. j. PVMU 86017/2019 61, ze dne 17. 7. 2019, přičemž opětovně zjistil skutečnosti svědčící o tom, že předmětné rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Důvodem byla skutečnost, že Stavební úřad MMPv nepřiznal postavení účastníka řízení [redacted] a [redacted] a také, že předmětná stavba oplocení je umístěna v rozporu s Územním plánem Prostějov. Odbor SR KÚOK proto ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutím ze dne 15. 6. 2020, Sp.zn.: KÚOK/50814/2020/OSR/7515, č.j. KUOK 64459/2020, rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv ze dne 17. 7. 2019 pod Sp.zn. SÚ/141/2019-Bou, č.j. PVMU 86017/2019 61, zrušil a věc mu vrátil. I toto rozhodnutí Odboru SR KÚOK bylo napadeno odvoláním [redacted] zastoupeného Mgr. Ondřejem Masopustem, advokátem, sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc. V odvolacím řízení bylo pak rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-50368/2020-83/2367, ze dne 26. 10. 2020, podané odvolání zamítnuto a rozhodnutí Odboru SR KÚOK vydané pod č.j. KUOK 64459/2020, ze dne 15. 6. 2020, potvrzeno. Přičemž Ministerstvo pro místní rozvoj se prakticky ztotožnilo se závěry Odboru SR KÚOK uvedenými v napadeném rozhodnutí. Rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 26. 10. 2020, a současně rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 15. 6. 2020, nabylo právní moci dne 3. 11. 2020. Následně Odbor SR KÚOK předmětný správní spis ve věci vrátil Stavebnímu úřadu MMPv, který jej obdržel dne 7. 12. 2020.

Stavební úřad MMPv po obdržení správního spisu opatřením ze dne 14. 12. 2020 oznámil pokračování řízení o dodatečném povolení stavby po zrušení rozhodnutí v přezkumném řízení, upustil od ústního jednání, a současně účastníkům řízení pro podání připomínek a námitek a dotčeným orgánům pro podání závazných stanovisek stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení předmětného oznámení. Následně opatřením ze dne 19. 1. 2021 účastníkům řízení sdělil, že nashromáždil veškeré podklady, které jsou podle jeho názoru potřebné a dostatečné pro vydání rozhodnutí, a že toto shromažďování již ukončil, a že mají v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost se ve lhůtě 7 dnů s k těmto podkladům vyjádřit. Dne 1. 2. 2021 Stavební úřad MMPv obdržel oznámení Mgr. Ondřeje Masopusta, advokáta, se sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc, o převzetí právního zastoupení [redacted] v předmětném řízení, jehož součástí byla písemná plná moc a prohlášení [redacted] o vypovězení plné moci Ing. Jaroslavu Šikulovi, a to ke dni 21. 1. 2021. Součástí tohoto oznámení byla také žádost o zaslání veškerých písemností

vydaných v předmětném řízení a informace o tom, že na základě výzvy k vyjádření se k podkladům bude nahlédnuto do spisu, přičemž přesný termín bude dohodnut telefonicky.

Součástí spisu jsou dále informace a výpisy z katastru nemovitostí týkající se pozemků parc. č. [REDACTED] a [REDACTED] v kat. území [REDACTED] z nichž vyplývá, že u pozemku parc.č. [REDACTED] a parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] došlo ke změně v jejich vlastnictví. U pozemku parc.č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] došlo ke změně jednoho ze tří vlastníků, kdy místo zemřelého [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (březen 2020), se na základě usnesení soudu o dědictví ze dne 1. 2. 2021 (právní účinky zápisu téhož dne) nově stala vlastníkem pozemku [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. U pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] místo původních vlastníků [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] se nově stali vlastníky [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a to na základě kupní smlouvy ze dne 14. 12. 2020 (právní účinky zápisu ke dni 16. 12. 2020).

Následně Stavební úřad MMPv dne 12. 2. 2021 vydal rozhodnutí Sp.Zn: SÚ/141/2019-Bou, č.j. PVMU 14325/2021 61, kterým žádost o dodatečné povolení stavby „Drátěné oplocení“ na pozemku parc. č. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED] žadatele [REDACTED] [REDACTED] zamítl

Dne 17. 2. 2021 nahlédl do správního spisu Mgr. Miroslav Piriomov, zástupce [REDACTED] a předložil písemnou substituční plnou moc. Poté dne 2. 3. 2021 podal proti předmětnému rozhodnutí [REDACTED] prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Ondřeje Masopusta, advokáta, se sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc, odvolání. Vzhledem k tomu, že podané odvolání neobsahovalo veškeré náležitosti podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu, Stavební úřad MMPv jej opatřením ze dne 4. 3. 2021 vyzval k jeho doplnění. Odvolání bylo dle výzva doplněno dne 15. 3. 2021.

Ve svém odvolání uvádí, že rozhodnutí stavebního úřadu, kterým zamítl žádost o dodatečné povolení stavby drátěného oplocení, protože je v rozporu se schválenou územně plánovací dokumentací, považuje za nesprávné a má za to, že takový nesoulad není dán.

Dále uvádí, že stavební úřad při posuzování otázky, zda je stavba v souladu s územně plánovací dokumentací, došel k závěru, citace: *“Z výše uvedeného výroku Územního plánu Prostějov vyplývá, že umístění předmětného opocení v ploše veřejného prostranství je přípustné, resp. podmíněně přípustné, pouze v případě, že oplocení neomezí průchodnost územím, tedy z územního plánu nevyplývá, že by muselo dojít k úplnému znemožnění průchodu, ale postačí jeho omezení. Z předložené projektové dokumentace, konkrétně z výkresu C.03/00 Situace koordinační, je patrné, že oplocení je vystavěno téměř až po hranu, kde se relativně vodorovná, a tedy průchozí, část levého břehu vodního toku [REDAKCE] začíná svažovat k předmětnému toku, tedy oplocení je vystavěno po celé šíři břehu umožňující průchod, a volná je ponechána pouze svažovitá část, kterou není možné uvažovat pro bezpečný a poklidný průchod. Z výše uvedeného došel stavební úřad k novému názoru, že průchodnost územím je přinejmenším omezena, protože je zachován pouze volný průchod podél oplocení.”* Odvolatel je však přesvědčen, že předmětná stavba omezení průchodnosti územím nezpůsobuje a závěr o jejím nesouladu s územně plánovací dokumentací není správný. Navíc považuje citovaný závěr stavebního úřadu za rozporný, když v první části konstatuje, že průchodnost územím je omezena, a v jeho závěru uvádí, že je zachován volný průchod podél oplocení.

Podle odvolatele je faktem, že podle Územního plánu Prostějov se stavba nachází ve stabilizované ploše veřejného prostranství (PV), číslo plochy [REDACTED], kde je podmíněně přípustné umístění „*oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny a bude v souladu s jeho charakterem*“. Nicméně v územním plánu pod bodem 7.14.3 se obecně hovoří pro případ podmíněného přípustného využití

plochy veřejného prostranství, že do těchto území lze umisťovat jakékoliv stavby, pokud se mj. neohrozí plnohodnotné hlavní využití plochy. K tomu uvádí, že v daném území, kde je stavba oplocení umístěna, se nenachází žádná pěšina či stezka určená pro pravidelný pěší provoz a veřejné prostranství je zde tvořeno pouze zatravněnou plochou (loukou). Má tedy za to, že plnohodnotným hlavním využitím dané plochy č. [REDAKCE] (louka v blízkosti vodního toku) není zajištění průchodu pro širokou veřejnost. A v případě, kdyby tomu tak bylo, podle odvolatele není úvaha stavebního úřadu o tom, že takovýto průchod není zajištěn, protože část průchodu za stávajících podmínek je skrze svahovitou část terénu, jakkoliv odůvodněna a argumentace o svahovitosti terénu nemůže obstát.

Dále uvádí, že průchodnost územím nemůže být brána doslovně, tedy, že veřejnost by měla mít zajištěnou, resp. by neměla mít jakkoli omezenou, průchodnost veškerým veřejným prostranstvím. Dle odvolatele se uvedené musí posuzovat i s ohledem na hlavní účel využití plochy, kterým je dle jeho názoru především údržba vodního koryta [REDAKCE] [REDAKCE] což je aktuálně zajištěno. Přitom za dané situace je schopna kterákoliv třetí osoba stále procházet okolo zmíněného potoka, a to podél nového oplocení.

Stavební úřad MMPv poté opatřením ze dne 16. 3. 2021 seznámil ostatní účastníky řízení s podaným odvoláním a současně jim dal možnost, aby se ve stanovené lhůtě k jeho obsahu vyjádřili. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil. Poté bylo Stavebním úřadem MMPv odvolání odesláno spolu s příslušným správním spisem a dne 15. 4. 2021 doručeno odvolacímu správnímu orgánu k přezkoumání a rozhodnutí.

Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán se nejprve zabýval otázkou, zda byly splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaného odvolání přezkoumat. Odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek.

Odbor SR KÚOK se nejprve zabýval otázkou, zda odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu, tedy zda bylo podáno účastníkem řízení. Okruh účastníků řízení o dodatečném povolení stavby je vymezen ustanovením § 129 odst. 2 stavebního zákona. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v ust. § 109 stavebního zákona, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v ust. § 85 stavebního zákona. V tomto případě se v řízení posuzuje i umístění stavby, protože se jedná o stavbu, která podle stavebního zákona vyžaduje rozhodnutí o umístění stavby. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby tak jsou osoby uvedené v ust. § 85 a § 109 stavebního zákona. Podle ust. § 85 odst. 1 písm. a) stavebního zákona účastníkem územního řízení je žadatel. V ustanovení § 109 stavebního zákona je taxativně vymezen okruh účastníků stavebního řízení. Podle ust. § 109 písm. a) stavebního zákona účastníkem stavebního řízení je stavebník. Odvolateli [REDAKCE] [REDAKCE] jakožto žadateli a současně stavebníkovi, přísluší, podle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona, postavení účastníka řízení a podané odvolání je tudíž odvoláním přípustným.

Následně odvolací orgán zkoumal, zda bylo podané odvolání včasné, tedy v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu. Odvolateli [REDAKCE] [REDAKCE] respektive jeho zástupci, bylo rozhodnutí doručeno dne 15. 2. 2021. Následující den po doručení počala běžet 15denní lhůta na odvolání, jejíž poslední den připadl na úterý dne 2. 3. 2021. Odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí bylo Stavebnímu úřadu MMPv doručeno dne 2. 3. 2021, tj. poslední den lhůty pro podání řádného odvolání a lze tudíž konstatovat, že odvolání bylo včasné a zákonná lhůta zůstala zachována.

V odvolacím řízení se přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí se, v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přezkoumává výhradně v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání, nebo též napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

K podanému odvolání Odbor SR KÚOK přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a ze správního spisu orgánu I. stupně zjistil následně uváděné skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné.

Přezkoumáním napadeného rozhodnutí a související spisové dokumentace pak Odbor SR KÚOK dospěl k názoru, že se Stavební úřad MMPv při vydání rozhodnutí, kterým zamítl žádost o dodatečné povolení stavby „drátěného oplocení“ na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] dopustil pochybení, z důvodu kterých byl Odbor SR KÚOK nucen napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit prvoinstančnímu stavebnímu úřadu k novému projednání.

Zásadní pochybení vydaného rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, které vedlo ke zrušení napadeného rozhodnutí, bylo zjištěno ve skutečnosti, že Stavební úřad MMPv neumožnil všem účastníkům řízení uplatňovat jejich práva a zájmy, jak to ukládá ust. § 4 odst. 4 správního řádu. Obecně musí být ve správním řízení garantována všem osobám, o jejichž právních poměrech se jedná nebo jež by mohly být rozhodnutím dotčeny, určitá úroveň procesních práv. Tento požadavek se odráží v konstrukci účastníků řízení jak ve správním řádu, tak v procesních částech stavebního zákona. Postavení osoby jako účastníka řízení totiž subjektu dává vedle některých povinností i významná práva s řízením spjatá, díky nimž mohou výsledek řízení nikoli nevýznamným způsobem ovlivnit. Sem patří zejména právo navrhopvat důkazy, předkládat stanoviska, seznamovat se prostřednictvím nahlížení do spisu s jeho obsahem jakožto podkladem pro konečné rozhodnutí, právo dozvědět se o úkonech v řízení učiněných či plánovaných a v neposlední řadě také právo podat proti správnímu rozhodnutí opravný prostředek.

V souladu s ustanovením § 36 odst. 1 správního řádu jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a podle odst. 2 tohoto ustanovení mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko a pokud o to požádají, poskytne jim správní orgán informace o řízení. Podle tohoto ustanovení mají účastníci řízení obecně právo navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy v průběhu celého řízení a mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Jde o jedno ze základních procesních práv správního řízení vyplývající obecně již z Listiny základních práv a svobod. Podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod platí, že každý má právo, aby se (mimo jiné) mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům.

Jak je z výše uvedeného zřejmé, v předmětném řízení o dodatečném povolení stavby byl stavebník ■■■ zastupován Ing. Jaroslavem Šikulou. Stavební úřad MMPv následně dne 17. 7. 2019 vydal rozhodnutí, kterým stavbu „drátěného oplocení“ dodatečně povolil. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 10. 2019. Rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv ze dne 17. 7. 2019 bylo poté ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutím Odboru SR KÚOK ze dne 4. 11. 2019 zrušeno. Toto rozhodnutí v přezkumném řízení bylo napadeno odvoláním ■■■ zastoupeným advokátem Mgr. Ondřejem Masopustem. Současně byla Odboru SR KÚOK předložena písemná plná moc k zastupování a žadatelem ■■■ také sděleno, že ke dni 13. 11. 2019 vypověděl plnou moc Ing. Šikulovi k jeho zastupování ve věci dodatečného povolení drátěného oplocení v k. ú. ■■■ což je mimo jiné zřejmé z rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 17. 4. 2020, kterým bylo rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 4. 11. 2019 zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. Odbor SR KÚOK poté rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv ze dne 17. 7. 2019 rozhodnutím ze dne 15. 6. 2020 ve zkráceném přezkumném řízení zrušil. Toto rozhodnutí Odboru SR KÚOK bylo opět napadeno odvoláním ■■■ zastoupeným advokátem Mgr. Ondřejem Masopustem, a následně rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 26. 10. 2020 potvrzeno. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že v daném případě byla plná moc advokáta předložena Odboru SR KÚOK v rámci přezkumného řízení, které netvoří, na rozdíl od odvolacího řízení, jeden celek s řízením vedeným stavebním úřadem, byť je předmět řízení stejný. Jedná se o samostatné řízení zahajované správním orgánem z moci úřední. Generální plná moc advokáta je v souladu s právními závěry veřejné ochránkyně práv a Ministerstva vnitra plnou mocí pro celé řízení, ve kterém byla předložena. Tudíž opravňuje advokáta Mgr. Ondřeje Masopusta k zastupování ■■■ pouze v přezkumném řízení vedeném Odborem SR KÚOK, v jehož rámci byla také Odboru SR KÚOK předložena, příp. v odvolacím řízení, je-li rozhodnutí Odboru SR KÚOK napadeno odvoláním, a nelze ji tak současně považovat za plnou moc pro řízení vedené Stavebním úřadem MMPv.

Jak bylo již uvedeno, Stavební úřad MMPv po obdržení správního spisu opatřením ze dne 14. 12. 2020 oznámil pokračování řízení o dodatečném povolení stavby, poté opatřením ze dne 19. 1. 2021 účastníkům řízení sdělil, že mají v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, přičemž v řízení nesprávně doručoval Ing. Jaroslavu Šikulovi, jako zástupci žadatele ■■■ V daném případě Stavební úřad MMPv postupoval správně, když po obdržení spisu oznámil pokračování řízení, avšak pochybil v tom, že toto oznámení o pokračování řízení a také následné sdělení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí doručoval tomuto „zástupci“ žadatele, přičemž správně měl doručovat přímo žadateli ■■■ jelikož plná moc k zastupování byla již dříve Ing. Jaroslavu Šikulovi samotným žadatelem vypovězena. Žadatel ■■■ tak nebyl v souladu s platnými předpisy obeznámen o pokračování řízení o dodatečném povolení stavby a také o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a Stavební úřad MMPv tímto nedal všem účastníkům řízení stejnou možnost navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, právo vyjádřit v řízení své stanovisko a tak uplatňovat jejich práva a zájmy. Tato skutečnost nebyla dle Odboru SR KÚOK napravena ani tím, že Stavební úřad MMPv následně rozhodnutí ve věci doručil „novému“ právnímu zástupci žadatele, Mgr. Ondřeji Masopustovi. Jak bylo již uvedeno, dne 1. 2. 2021, tj. těsně před vydáním napadeného rozhodnutí a současně po sdělení o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí, Stavební úřad MMPv obdržel oznámení advokáta Mgr. Ondřeje Masopusta, o převzetí právního zastoupení ■■■ v daném řízení, jehož součástí byla také žádost o zaslání veškerých písemností vydaných v předmětném řízení a informace o tom, že na základě výzvy k vyjádření se k podkladům bude nahlédnuto do spisu, přičemž přesný termín bude dohodnut telefonicky. Z uvedeného požadavku lze tak dovodit výše uvedené, a to, že žadatel nebyl obeznámen o pokračování předmětného řízení v souladu s platnými předpisy. Z předloženého správního spisu nelze

současně nijak zjistit, jak Stavební úřad MMPv naložil s požadavkem zástupce žadatele o zaslání písemností vydaných v předmětném řízení a případného nahlédnutí do správního spisu, a zda se tím Stavební úřad MMPv vůbec zabýval. Součástí spisu není žádný zápis ani jiný doklad o tom, že by byly požadované písemnosti právnímu zástupci zaslány, či zda bylo domluveno avizované nahlížení do správního spisu. Ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí není jediná zmínka o tom, jak a zda se požadavkem zástupce žadatele Stavební úřad MMPv zabýval. K doloženému prohlášení [REDAKCE] o vypovězení plné moci Ing. Jaroslavu Šikulovi, Odbor SR KÚOK dodává, že s ohledem na již výše uvedené prohlášení žadatele, kterým plnou moc již vypověděl ke dni 13.11.2019, považuje uvedené prohlášení ze dne 21. 1. 2021 za bezpředmětné, resp. za potvrzení dříve učiněné výpovědi plné moci.

Další pochybení vydaného rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, které vedlo ke zrušení napadeného rozhodnutí, kdy Stavební úřad MMPv neumožnil všem účastníkům řízení uplatňovat jejich práva a zájmy, jak to ukládá ust. § 4 odst. 4 správního řádu, bylo zjištěno v následující skutečnosti.

Jak bylo již výše uvedeno a jak si Odbor SR KÚOK ověřil v katastru nemovitostí, v průběhu vedeného řízení došlo ke změně vlastnictví u pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] což si Stavební úřad MMPv ověřil před vydáním rozhodnutí z informací a výpisů z katastru nemovitostí pořízených dne 12. 2. 2021 (tj. v den vydání napadeného rozhodnutí), týkajících se mj. pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE]. Z těchto informací a výpisů je zřejmé, že místo původních vlastníků [REDAKCE] jímž náleželo postavení účastníků řízení, se nově stali vlastníky pozemku [REDAKCE] a to na základě kupní smlouvy ze dne 14. 12. 2020 (právní účinky zápisu ke dni 16. 12. 2020, zápis byl proveden dne 7. 1. 2021). Stavební úřad MMPv postupoval správně, když těmto novým vlastníkům pozemku, jak je zřejmé z napadeného rozhodnutí, také přiznal postavení účastníků řízení, a také jim doručil napadené rozhodnutí. Pochybil však v tom, že těmto novým účastníkům řízení nedal v souladu s ust. § 36 odst. 1 správního řádu žádnou možnost v předmětném řízení o dodatečném povolení stavby navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, právo vyjádřit v řízení své stanovisko a tak uplatňovat jejich práva a zájmy. Jak je zřejmé z napadeného rozhodnutí, Stavební úřad MMPv místo, aby dal těmto novým účastníkům řízení možnost v řízení uplatňovat svá práva, pouze skutečnost týkající se změny vlastnictví poznamenal do odůvodnění svého rozhodnutí, které jim také zaslal.

Stavební úřad je povinen sledovat ochranu práv a právem chráněných zájmů všech účastníků řízení (ust. § 4 odst. 4 správního řádu) a musí postupovat v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, a to zejména se zásadou rovnosti postavení účastníků řízení, uplatněnou v ust. § 7 správního řádu, kdy dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. K interpretaci principu rovnosti v právech se několikrát vyslovil i Ústavní soud, který k této otázce uvedl, že rovnost je kategorie relativní, jež vyžaduje odstranění neodůvodněných rozdílů. Zásadě rovnosti v právech dle článku 1 Listiny je proto třeba rozumět tak, že právní rozlišování v přístupu k určitým právům nesmí být projevem libovůle, neplyne z ní však závěr, že by každému muselo být přiznáno jakékoli právo. K porušení principu rovnosti může dojít, pokud by se s různými subjekty, které se nacházejí ve srovnatelné situaci, zacházelo rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatněný rozdílný přístup. Správní orgán má postupovat podle § 7 odst. 1 správního řádu vůči všem osobám nestranně. Zásada objektivního a nediskriminačního přístupu správního orgánu souvisí především s § 2 odst. 4 („aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu“ - jde tu vlastně o princip materiální rovnosti) resp. se zásadou legality podle § 2 odst. 1 správního řádu zavazující správní orgány k dodržování právních předpisů, tedy i těch jejich ustanovení, která obsahují princip rovnosti v právech.

V posuzovaném případě je pak tento princip rovnosti porušen skutečností, že Stavební úřad MMPv svým postupem nedal všem účastníkům řízení stejnou možnost navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, právo vyjádřit v řízení své stanovisko a tak uplatňovat jejich práva a zájmy.

Z výše uvedeného vyplývá, že Stavební úřad MMPv stanovený postup nedodržel a vydal rozhodnutí v rozporu s ust. § 36 odst. 2 správního řádu. Tímto postupem bylo porušeno i ust. § 2 odst. 1 a § 4 odst. 4 správního řádu, neboť Stavební úřad MMPv vydal rozhodnutí, které není v souladu s právními předpisy, a které porušuje zásadu poučovací a informační povinnosti správního orgánu s dopadem na krácení procesních práv účastníků řízení.

K námitkám uvedeným v podaném odvolání Odbor SR KÚOK sděluje následující:

K námitkám odvolatele, že rozhodnutí stavebního úřadu, kterým zamítl žádost o dodatečné povolení stavby drátěného oplocení, protože je v rozporu se schválenou územně plánovací dokumentací, je nesprávné, a že takový nesoulad není dán, Odbor SR KÚOK uvádí, že tímto posouzením se Odbor SR KÚOK zabýval již v rámci výše zmiňovaného přezkumného řízení, kdy dospěl k jednoznačnému závěru, že předmětná stavba oplocení průchodnost územím omezila a v řízení o dodatečném povolení stavby tak nebylo prokázáno splnění požadavku souladu s územním plánem, který je v ust. § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona uveden jako předpoklad dodatečného povolení stavby. Také Ministerstvo pro místní rozvoj uvedenému právnímu závěru Odboru SR KÚOK přisvědčilo, a to jak v rozhodnutí ze dne 17. 4. 2020, tak i v následném rozhodnutí ze dne 26. 10. 2020, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 15. 6. 2020, č.j. KUOK 64459/2020.

Jak Odbor SR KÚOK v tomto rozhodnutí mimo jiné uvedl, pozemek parc. č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE] na němž byla umístěna předmětná stavba oplocení, se dle Územního plánu Prostějov nachází ve stabilizované ploše veřejného prostranství (PV), číslo plochy [REDAKCE] kde je podmíněně přípustné umístění „*oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny a bude v souladu s jeho charakterem*“.

Dle názoru Stavebního úřadu MMPv, který uvedl ve svém rozhodnutí ze dne 17. 7. 2019, oplocení průchodnost územím neomezí, protože průchodnost územím, resp. částí pozemku parc.č. [REDAKCE] bude i nadále zajištěna zachováním dostatečně volného průchodu podél předmětného oplocení. Dále uvedl, že v daném území se navíc nenachází žádná pěšina či stezka určená pro pravidelný pěší provoz a veřejné prostranství je zde tvořeno pouze zatravněnou plochou (loukou). Také, že průchodnost částí pozemku parc.č. [REDAKCE] bude i nadále zajištěna zachováním volného průchodu podél oplocení, jehož délka podél koryta vodního toku činí 8 m. Volný průchod podél oplocení umožní bezpečný a nerušený průchod touto částí veřejného prostranství.

Z Územního plánu Prostějov však zcela jasně vyplývá, že umístění oplocení pozemků v ploše veřejného prostranství je přípustné, resp. podmíněně přípustné, pouze v případě, že oplocení neomezí průchodnost územím, tedy z daného územního plánu nevyplývá, že by muselo dojít k úplnému znemožnění průchodu, ale postačí jeho omezení. Nelze proto souhlasit s tvrzením Stavebního úřadu MMPv, že průchodnost územím není omezena, když je zachován volný průchod podél oplocení, přičemž o tvrzení bezpečného a nerušeného průchodu touto částí veřejného prostranství lze minimálně polemizovat. Tvrzení stavebního úřadu, že se v daném místě nenachází žádná pěšina, je bezpředmětné, neboť z územního plánu nevyplývá, že by průchodnost územím neměla být omezena pouze v případě, že je v ploše veřejného prostranství vyšlapána pěšina. Předmětná stavba oplocení průchodnost územím omezila a v řízení o dodatečném povolení stavby tak nebylo prokázáno splnění požadavku souladu s územním plánem, který je v ust. § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona uveden jako předpoklad dodatečného povolení stavby.

Jak Odbor SR KÚOK ve svém rozhodnutí současně také uvedl, územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Z těchto důvodů tak předmětnou stavbu ani nelze dodatečně povolit.

Jak bylo již uvedeno, Ministerstvo pro místní rozvoj přisvědčilo názoru Odboru SR KÚOK, že stavba je v rozporu s územně plánovací dokumentací, a v rozhodnutí se také vypořádalo s námitkami odvolatele, které jsou obsahově shodné s námitkami uplatněnými v odvolání proti rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv, přičemž Odbor SR KÚOK se se stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj k uplatněným námitkám týkajícím se posouzení předmětné stavby z hlediska územního plánování a zejména průchodnosti území prakticky ztotožnil.

Ministerstvo pro místní rozvoj k věci mj. uvedlo, že „předmětné oplocení je podle Územního plánu Prostějov umístěno v ploše veřejného prostranství (PV), ve které je podmíněně přípustné umístění *„oplocení pozemků, které neomezí průchodnost územím a nenaruší harmonické měřítko krajiny a bude v souladu s jeho charakterem“*. Dále, že z Územního plánu Prostějov zcela jasně vyplývá, že umístění oplocení pozemků v ploše veřejného prostranství je přípustné, resp. podmíněně přípustné, pouze v případě, že oplocení neomezí průchodnost územím, tedy z daného územního plánu nevyplývá, že by muselo dojít k úplnému znemožnění průchodu, ale postačí jeho omezení. Dále Ministerstvo pro místní rozvoj uvedlo, že „z předložené projektové dokumentace, konkrétně z výkresu C.03/00 Situace koordinací, je patrné, že oplocení je vystavěno téměř až po hranu, kde se relativně vodorovná, a tedy pochozí, část levého břehu vodního toku [REDAKCE] začíná svažovat k předmětnému toku, tedy oplocení je vystavěno po celé šíři břehu umožňující průchod, a volná je ponechána pouze svahovitá část, kterou není možné uvažovat pro bezpečný a poklidný průchod.“ Podle Ministerstva pro místní rozvoj „lze tedy uvést, že průchodnost územím je přinejmenším omezena, a nelze proto souhlasit s tvrzením stavebního úřadu, že průchodnost územím není omezena, když je zachován volný průchod podél oplocení. Dále také uvedlo, že „rovněž tak nelze přisvědčit tvrzení stavebníka, že tím, že oplocení kopíruje stávající stavby a dřeviny, a že je postaveno ve stejné linii jako oplocení na sousedních pozemcích, průchod územím není nikterak ovlivněn. Z ortofoto mapy je přitom zřejmé, že řešené oplocení je kompletně předsazené před linií oplocení sousedních pozemků. Tvrzení stavebního úřadu, že se v daném místě nenachází žádná pěšina, je bezpředmětné, neboť z územního plánu nevyplývá, že by průchodnost územím neměla být omezena pouze v případě, že je v ploše veřejného prostranství vyšlapána pěšina“. Ministerstvo pro místní rozvoj dále uvedlo, že „nelze ani přisvědčit tvrzení stavebníka, že zmiňovaná průchodnost územím nemá být brána ve smyslu, že po daném pozemku mohou chodit obyvatelé města, ale je třeba ji chápat ve smyslu údržby koryta vodního toku [REDAKCE] neboť v Územním plánu Prostějov je průchodnost územím specifikována v části 5. *Koncepce veřejné infrastruktury*, kde je uvedeno: 5.1 *Koncepce veřejných prostranství: Vymezuje plochy veřejných prostranství (PV) především pro zajištění prostupnosti města a jeho obsluhy, plochy veřejných prostranství – veřejná zeleň (ZV), případně plochy rekreace – na plochách přírodního charakteru (RN) pro zajištění rekreace obyvatel města v zeleni. V části 6.8 Koncepce prostupnosti krajiny zaručují koncepcí veřejných prostranství, koncepcí pěší dopravy, koncepcí dopravy, koncepcí lesů, případně koncepcí silniční dopravy a koncepcí rekreace v krajině. Zajištěním průchodnosti území se rozumí zejména ochrana prostupnosti v plochách veřejných prostranství nebo dopravní*

*infrastruktury a dále v trasách cyklistických komunikací, pěších propojení nebo pasáží. Jak Ministerstvo pro místní rozvoj uvedlo, z uvedeného je tak zřejmé, že průchodnost územím je Územním plánem Prostějov chápána jako zajištění prostupnosti města, a nikoliv jako umožnění údržby jednotlivě vymezených veřejných prostranství.“*

Porovnáním výše uvedeného a odůvodnění rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv je zřejmé, že Stavební úřad MMPv pro odůvodnění výroku rozhodnutí použil mj. argumenty vyslovené Ministerstvem pro místní rozvoj v rozhodnutí ze dne 26. 10. 2020, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 15. 6. 2020, kterým Odbor SR KÚOK ve zkráceném přezkumném řízení zrušil rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv ze dne 17. 7. 2019, jímž byla předmětná stavba dodatečně povolena. Přitom Odbor SR KÚOK nepovažuje takový postup Stavebního úřadu MMPv za nesprávný či dokonce za nezákonný, jelikož Stavební úřad MMPv je při novém projednání věci vázán právním názorem nadřízeného správního orgánu vysloveném v jeho rozhodnutí, v daném případě tedy právním názorem Odboru SR KÚOK i Ministerstva pro místní rozvoj v potvrzujícím rozhodnutí Odboru SR KÚOK.

Je sice pravdou, že Stavební úřad MMPv uvedené závěry v odůvodnění svého rozhodnutí neprezentoval zcela správně, když uvedl, že „...je zachován volný průchod podél oplocení“, nicméně Odbor SR KÚOK tuto formulaci s ohledem na koncepci celého textu odůvodnění, ze kterého jednoznačně vychází, že stavba je v rozporu s územně plánovací dokumentací, považuje spíše za nešťastnou, která navíc nemá žádný vliv na učiněný závěr. Na základě výše uvedených skutečností tak nelze souhlasit s přesvědčením odvolatele, že předmětná stavba omezení průchodnosti územím nezpůsobuje a závěr o jejím nesouladu s územně plánovací dokumentací není správný.

K tomu, že průchodnost územím nemůže být brána doslovně, tedy, že veřejnost by měla mít zajištěnou, resp. by neměla mít jakkoli omezenou, průchodnost veškerým veřejným prostranstvím, a že uvedené se musí posuzovat i s ohledem na hlavní účel využití plochy, kterým je dle jeho názoru především údržba vodního koryta [REDAKCE] [REDAKCE] Odbor SR KÚOK dodává, že územní plán v dané lokalitě nepřipouští umístění oplocení, které omezí průchod územím. Není tady nutné, aby oplocení průchod územím zcela znemožnilo. Pro konstatování, že umístěním stavby došlo k porušení územního plánu, stačí, pokud oplocení průchod územím omezí, což dopadá právě i na tento případ. Také je nutné upozornit, že nelze zaměňovat podmínky dané územním plánem pro dané území (neomezit průchodnost územím) a podmínky dané příslušným dotčeným orgánem k předmětné stavbě (umožnit provádění údržby koryta vodního toku).

Po provedeném přezkoumání celého správního spisu dospěl Odbor SR KÚOK k závěru, že výše citované rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv vydané pod Sp.zn. SÚ/141/2019-Bou, č.j. PVMU 14325/2021 61, ze dne 12. 2. 2021, bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, neboť jak již bylo opakovaně uvedeno, Stavební úřad MMPv neumožnil všem účastníkům řízení uplatňovat jejich práva a zájmy. Proto bylo rozhodnutí Stavebního úřadu MMPv zrušeno a věc byla stavebnímu úřadu vrácena k novému projednání.

### **Poučení účastníků**

Proti tomuto rozhodnutí se, podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu, nelze dále odvolat.

Účastníci řízení, kterým se doručuje do vlastních rukou:

1. Mgr. Ondřej Masopust, advokát se sídlem Riegrova 17, 779 00 Olomouc (zastupující [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE])
2. Statutární město Prostějov, nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov

3. [REDACTED]  
4. [REDACTED]  
5. [REDACTED]  
6. [REDACTED]

Otisk úředního razítka

Bc. Ing. Hana Mazurová  
vedoucí oddělení stavebního řádu  
Odboru SR KÚOK

Dále obdrží na vědomí:

7. Magistrát města Prostějova, Stavební úřad, nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov
8. Magistrát města Prostějova, Odbor životního prostředí, nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov
9. Spis KÚOK/41412/2021/OSR/7515  
ad/a - 330 - V/5